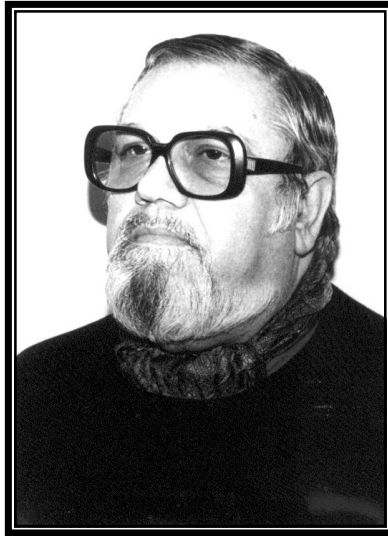

LA IAȘI ~N BIBLIOTECI ȘI NU NUMAI

Vasilian Doboș: După plecarea Bătrânului

**După plecarea Bătrânului
(Olgadei)**

de Vasilian DOBOȘ

Dacă ar fi să ne imaginăm substanța absolutului raportată la ființa umană, înțelegerea absolutului pus sub semnul credinței totale, atunci putem avea această imagine întruchipată în Omul Constantin-Liviu Rusu.

Ne este greu să ordonăm valorile morale și profesionale într-o scară-top. Să zicem că pe primul loc ar fi marea sa iubire pentru lucrurile înalte și temeinice. Să zicem că pe primul loc ar fi demnitatea ființei sale pentru lucrurile nobile și perene. Să zicem că pe primul loc ar fi sacrificiul său pentru desăvârșirea lucrului de făcut. Să zicem că pe primul loc ar fi credința sa întru lucrurile de încheiat. Să zicem că pe primul loc ar fi calitatea lui de nobil camarad. Să zicem că pe primul loc ar fi fermitatea-I în fața sinuozițiilor lucrului de împlinit. Să zicem că pe primul loc ar fi suprapunerea ființei sale cu lucrul întemeiat. Să zicem că pe primul loc ar fi fapta și nu vorba violată de conținut substanțial. Să zicem că pe primul loc ar fi știința de a nu nesocoti harul divin și înmulțirea talanților - și atâtea și atâtea câte sînt.

Valorile sale, morale și profesionale, ar fi exemple pentru ceea ce înseamnă ființa totală, cum este și cea care i-a fost, cu înțelepciune, alături, Olga Rusu.

LA IAȘI ~N BIBLIOTECI ȘI NU NUMAI

Vasilian Doboș: După plecarea Bătrânului